

Concerts i teatre a l'hora de sopar

A mi que els horaris s'avancin ja em sembla bé, sobretot a l'hivern, i un ja té una edat. Però hi ha sectors com el de la restauració que no ho tenen tant clar. Tot plegat bé perquè l'altre dia, després de dinar en un restaurant, va sortir a la conversa amb la mestressa tot aquest tema. I sí, és clar que els va bé que Girona tingui múscul cultural, però agrairien que no tot caigués a l'hora de sopar. Començant els espectacles a les vuit, si surts abans de les deu encara pots ser-hi a temps d'anar a fer un mos, però si la cosa s'allarga, a partir de quarts d'onze, ja és més complicat pels horaris de cuina. I això inquieta els restauradors. Mentre la cultura s'avança (molts dies hi ha sessions de cinema de 2/4 d'11 buides), hi ha d'altres sectors immòbils, des del «prime time» televisiu, inexplicable, que fa començar els programes a les deu o més tard, o el futbol, amb els habituals partits dels divendres i els dilluns a les nou de la nit. La conciliació horària es mou, però no encara prou.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/opinio/2026/01/11/concerts-teatre-l-hora-sopar-125554655.html>